

СТАНОВИЩЕ

От проф. дсн Галин Петров Горнев, ИИОЗ - БАН

За професионалните постижения на участниците в конкурса за академичната длъжност „професор“, обявен от ИИОЗ-БАН, шифър 05.11.01, Социология, професионално направление 3.1 Социология, антропология и науки за културата, ДВ, бр. 3/10.01.2014 г.

Единствен кандидат в конкурса за академичната длъжност „професор“ към ИИОЗ–БАН е доц. дсн Карамфил Манолов Манолов, роден на 26 февруари 1955 г. в София. През 1981 г. Карамфил Манолов завършва с отличен успех специалност Социология в Философския факултет на Софийския Университет “Св. Климент Охридски”. От 1984 г. до настоящия момент работи като н.с. III-I ст. (1984-1998), научен секретар (2000-2004) и ст.н.с. II ст. или доцент (1998-2014) в Института по социология и неговия правопреемник (от 2010 г.) Института за изследване на обществата и знанието (ИИОЗ) към БАН. Пак там той придобива научните степени Доктор по Социология (1991 г.) и Доктор на Науките (2004 г.).

За рецензирания конкурс К. Манолов представя 29 публикации (25 на български и 4 на английски език), от които 3 самостоятелни монографии и 26 статии в академични издания у нас и в чужбина, всичките публикувани след получаването на научната степен доктор на науките. За тях той е получил 28 цитирания от български автори. Освен това доц. Манолов е взел участие с доклади в 14 международни и 8 национални научни форума. В рамките на преподавателската си дейност той е провел 3 едногодишни лекционни курса (съответно, в Варненския и Новия Български университети, както и в Професионалния колеж «Делта») и е бил научен ръководител на една успешно защитила докторантка.

По-нататък ще разгледам накратко научно-изследователската дейност на доц. К. Манолов, доколкото тя безспорно заема централно място в неговата професионална дейност. Добре известно е, че предприемачеството е основна движеща сила в пазарната икономика и че то закономерно предизвиква засилен изследователски интерес сред социолозите и представителите на други

социални науки. Затова е обясним изборът на Манолов да постави в центъра на собствените си научни интереси различни аспекти от тази теоретически и практически важна проблематика, включително и потребността от нов, по-широк поглед върху нея.

Стъпвайки върху възгледите на забележителни предшественици и съвременни изследователи, той насочва вниманието на читателя към евристичните ограничености и дефицити, присъщи на традиционните подходи към предприемачеството. Сред тях бих открил два особено съществени обекта на критическо преразглеждане: тесногърдието на традиционния и до голяма степен монополизиран областта икономически подход и концепцията за социализацията на индивида, сполучливо определена от D. Wrong като схващане за «свръх-социализирания индивид».

В първия случай става дума за неприемане на разбирането на предприемаческата активност изключително в икономически категории и, съответно, за признаване голямата роля в нея на културната детерминанта. В втория – за отхвърляне на тезата, опростено казано, за социализацията на индивида като своеобразното му вместване в ризница от (практически) всесилни ценности и норми, игнорирайки мощта на човешкия творчески фактор. В връзка с последното К. Манолов изтъква редица характеристики както на отделния успешен предприемач (особено що се отнася до ценностната му система), така и на предприемаческия етос, присъщ на стимулиращата предприемачеството и иновациите култура. Следва да подчертаем, че доц. Манолов провежда и емпирични изследвания на българския предприемачески етос, призвани да верифицират скицирания по-горе теоретичен подход.

В контекста на всичко казано бих пожелал на доц. Манолов да предприеме (в бъдещата си работа, разбира се) крос-национални сравнителни изследвания на предприемача и предприемаческия етос (особено на нашата с другите европейски страни, с акцент върху тези от бившия «комунистически блок»), изследвания, които несъмнено биха обогатили разбирането ни както за национално-специфичните, така и за универсалните им измерения в българското общество.

Основавайки се на казаното по-горе ще подчертая, че публикациите на доц. д-р Карамфил М. Манолов разкриват много добро познаване на

дисциплинарното поле на предприемачеството, сполучлив избор на теоретичната рамка за неговото емпирично изследване и, не на последно място, силна мотивация за работа в избраната посока. Като цяло, приемам и представения от кандидата в конкурса списък на научните му приноси, насочени към едно по-зряло разбиране на предприемачеството в българската социология.

В заключение: подкрепям присъждането на доц. д-р Карамфил Манолов Манолов на научната длъжност „професор“.

София, 14 май 2014 г.

(Галин Горнев)